



به نام او که با دلم
همیشه بوده آشنا
دلم همیشه می‌تپد
به نام دوستم: خدا

تو همراه ما بودی، از اولین روزهای مدرسه. هر ماه دست همدیگر را می‌گرفتیم، مجله را ورق می‌زدیم، شعرها و داستان‌های قشنگ را با صدای بلند می‌خواندیم، نقاشی‌ها را می‌دیدیم و لذت می‌بردیم، با بازی و رنگ‌آمیزی سرگرم می‌شدیم و هر بار که مجله را می‌بستیم، شعر ایران را با دل و جان می‌خواندیم.

تا اینکه خبر رسید تو از دبستانی در میناب پر کشیدی، به آسمان رفتی و ستاره شدی. آن روز توی خانه‌ی همه‌ی ما باران بارید. بعد ما به نام و یاد تو در باغچه‌هایمان نهال کاشتیم...

چند روز پیش، جشن الفبا گرفتیم. حالا آخرین شماره‌ی رشد کودک همراه با یک گاندوی خوش حال از راه رسیده و باز هم برای ما شادی و بازی آورده. دیگر کلاس‌اولی‌ها تمام حروف الفبا را می‌شناسند و کم‌کم می‌توانند خودشان مجله را بخوانند. ما می‌دانیم تو هم از بالای آسمان می‌درخشی، به ما لبخند می‌زنی و باز هم همراه ما هستی.

دوست تو: سردبیر